

Rusko. Med Rusijo in Kitajem se je sklenila tajna zveza. — Katoličanom v Ostrogu je pred 7 leti zgorela župnijska cerkev. Ker jim je gosposka na vse mogoče načino ovirala zidanje nove cerkve, obrnili so se te dni s prošnjo do carice, in to je pomagalo.

Bolgarsko. Knez Ferdinand je dobil od sultana ferman ali pismo, v katerem ga sultan priznava bolgarskim knezom. Ferdinand se te dni odpelje v Carigrad, da se sultanu zahvali zato. Sicer pa je knez bojda žalosten, da ga sultan ni kar imenoval bolgarskim kraljem.

Turško. Ni okraja v celem turškem cesarstvu, kjer bi bili kristijani popolnoma varni pred razkačenimi turčini. Na Kreti vre, puntarji se spet oglašajo v Macedoniji in Albaniji, nemiri še so vedno v Armeniji. Če bode letošnje leto Turčija srečno prebila, potem še te guilobe ne bode tako kmalu konec.

Afrika. Abesinski kralj Menelik hoče z Italijani mir skleniti, seveda kakor zmagovalec. Med njim in Italijani naj posreduje ruski car Nikolaj II. Toda Italijani bojda nočejo miru skleniti. Zanašajo se na pomoč egiptovske armade, ki se na povelje Angležev pomika proti Dongali in šteje 8000 mož.

Za poduk in kratek čas.

† Božidar Kurboš, vzgleden Slovenec.

Prijatelju v spomin spisal Zorán Ciriljev.

(Konec).

Bivati med brati in med brati umreti, to si je pokojni Božidar vedno želel in ta želja se mu je tudi spelnila. Že kot dijak v tujini je te želje izrekel v ganljivi domotožni pesmici, kjer poje med drugim:

Rad bi vihal še med brati
Srečne dneve, kot nekdanj,
Ko sem še v mladosti zlati
Poznal samo rojstni kraj.

Rad bi rajal še po trati
Pred prijazno hišico,
Kjer veselo tolikrat
Se igral sem brezskrbno.

Rad bi gledal še v sosodne
Krasne kraje tje na vahod,
Koder biva majke jedne,
Majke Slave mili rod.

Tam, oh tam bi rad prebival,
Tam bi tudi rad umrl,
Vsaj med brati bi počival,
Ko bi grob se mi odprl!

Sedaj pa že počiva na onem slavnem pokopališču, kjer je pokopan njegov ljubljeneec Krempelj. Groba pa, kjer počiva blago Božidarovo srce, gotovo ne bodo pozabile pridne roke venčati in v spominu ohraniti mnogim njegovim prijateljem.

Božidar Kurboš se je odlikoval po svoji skromnosti in ponižnosti, bil je proti vsakemu sila ljubezniv. Prijatelja si nisi mogel želeli boljsega od njega. S komur je enkrat govoril, temu je gotovo ostal vedno v spominu. Da si je moral v svojem življenju pretrpeti mnogo pomanjkanja in bede, vendar ni postal otožen in obupen, temveč je bil tudi v nesreči vesel, ker upanja v boljšo bodočnost, zaupanja v ljubega Boga ni nikdar izgubil. Bil je jeklen značaj, mož-beseda vsikdar, kar je obljubil. O njem veljajo besede pesnikove:

Značaj si skoval si krepak
Kot gore nezmaján.

Posebno pa je dičila vzorna ljubezen do slovenske domovine. Oh, njo je ljubil toli srčno kot malokdo, ne le z besedo, nego je to kazal tudi v dejanju. Že kot sedmošolec je doma pri Sv. Ropertu ustanovil bralno

društvo in svoje rojake dramil iz spanja in je bodril k marljivemu delovanju. Da bi le Roperčani ne pozabili svojega rojaka, temveč se po njegovem vzgledu vedno trdno držali svojega bralnega društva in iz njegovih časopisov in knjig zajemali zanimanje za narodni in gospodarski napredek! Da ni Božidara v najlepši dobi pokosila neizprosna smrt, bi gotovo še mnogo storil za toli drago mu Slovenijo, za katero mu do smrti ni nehala biti srce.

Ni te več med nami, mili naš Božidar, pa tvoj spomin nikdar med nami ne ugasne. Tvoj vzgled bomo posnemali in kakor, ti za domovino svojo vstrajno delovali. Ljubi Bog pa, ki ti je bil tolažba in up v življenju in smrti in ti je gotovo že obilno poplačal tvojo udanost in ljubezen, naj mnogo takih sinov obudi naši domovini, kakor si bil ti, nepozabni nam Božidar!

Smešnica. Zločinca postavijo pod vislice, na kar nekdo vpraša rabeljina: »Vi, zakaj bo pa ta obešen?« — »Zato, ker je po zimi na peči sušil sneg in ga potem poleti za sol prodajal.«

Razne stvari.

Domače. (Milostivi knezoškof) so se danes jutraj vrnili z Dunaja in bodo na praznik sv. Jožela peli slovesno sv. mašo v stolni cerkvi.

✓ (Najvišje potrjenje). Svetli cesar so potrdili g. Franca Skubica načelnikom in g. Ivana Vošnjaka podnačelnikom okrajnega zastopa v Šoštanju.

(Poslanec Robič) je v državnem zboru predlagal v ponedeljek dve resoluciji. S prvo se zahteva, naj se odpravi dostavnina, katero je plačati pri dostavljanju uradnih spisov na deželi; z drugo se zahteva, naj se pri poštnih in brzojavnih uradih v področju poštne in brzojavnega ravnateljstva v Gradcu varuje jezikovna ravnopravnost.

(Bela žena.) Dne 13. marcija je umrla gđe. Matilda Šijanec, hči g. nadučitelja pri Sv. Križu na Murškem polju, po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, šele 22 let stara. Pokopa se je v nedeljo ogromno število ljudstva udeležilo. Naj v miru počiva!

✓ (Razširjanje šol). Deželni šolski svet je priznal, da se mora trirazredna ljudska šola pri Sv. Benediktu v Slov. goricah in pa v Selnici ob Dravi razširiti v štirirazrednico.

(Učiteljstvo). Službo menjata gospodični učiteljici Julijana Pressl na Planini in Leopoldina Baš v Kozjem. — V stalni pokoj stopi g. Anton Šebat, učitelj pri Sv. Kungoti na Pohorju.

(V Šmarjah pri Jelšah) je bil županom izvoljen g. Hugo Tančič; občinski svetovalci so postali gg.: Udrinek dr. Rakež in Kraus.

(Radi razširjajoče se vratnice) so morali, zapreti šole na Zgornji Rečici in pri Sv. Jederti v laskem okraju.

✓ (Novi okrajni zastop ljutomerski) je dne 10. marcija izvolil gg.: Janeza Kukovca predsednikom; dekana Janeza Skuhala njegovim namestnikom. Odborniki so bili izbrani: Franc Sršen, Anton Missia, dr. Fr. Rosina, Josip Murza, Matija Slavič in Anton Heric.

(Samomor.) Na Stari Cesti pri Ljutomeru se je obesila udovala Josipina Klemenčič. Pomanjkanje je skoro gotovo povod samomoru.

(Ravnatelj toplic). Ravnatelj toplic na Dobrni je postal g. Ferdinand Kumpf z Dunaja; na Laskem pa za leto 1896. g. Otokar Oliva.